לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ



TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

שבת קודש פרשת בשלח – שבת שירה – י"ז שבט תשפ"א Shabbos Parshas Beshalach - January 30, 2021

הדלקת נרות שבת - 4:52 | זמן קריאת שמע / מ״א - 9:03 | זמן קריאת שמע / הגר״א - 9:39 | סוף זמן תפילה/הגר״א - 10:29 זמו לתפילת מנחה גדולה-12:40 | שקיעת החמה שבת קודש-5:11 | מוצש״ק צאת הכוכבים-6:01 | צאה״כ / לרבינו תם - 6:23

אולם מאחר שנכתבו הדברים בתורה. והתורה נתנה גם לקרוצי חומר כמונו. אות הוא שרצה הקב"ה שגם אנו ישיגו אורחות חיים מהליכותיהם לפי קוצר דעתינו. ושפיר ראויים אנו להביע תמיהתינו אם רואים אנו דרך ליישב על פי דרכי העבודה.

אכז י״ל שרצתה התורה לדבר ברום מעלתם של ישראל. כי כל ישראל. לרבות הפחותים שבהם. זוכים לאמונה בהשי״ת. כי ישראל והוב״ה חד הוא. ומי שהוא כביכול חלק מעצמותו ית' לא שייך מציאות שלא יאמין בו, וגם אם תמצא בין ישראל בני אדם המתרעמים על מצוקותיהם ותולים את הדברים בסיבות. איז זה נובע מהעדר האמונה. כי גם אלו יחלו פני עליוז תחילה מתור אמונה כי הוא מקור כל הסיבות. אולם החילוק בינם לביז אלו האדוקים באמונה הוא ההתפעלות ממידת ההסתר השורר בעולם, אלו שאינם מתרעמים על מצבם אינם מתפעלים מז ההסתר. כי דעתם רחבה להביז, כי הקב"ה מנסה את האדם בהסתרת פניו ואין בכר סיבה לריפוי ידים מז האמונה. ואילו אלו שמתרעמים על אף שמצד מהותם הינם מאמינים מ"מ איז דעתם רחבה כ"כ. וכתוצאה מכר נותו ההסתר אותותיו בהם ומרפה את אמונתם במקצת. וזהו הגורם שיתלו עיניהם אל הסיבות. בראותם כי בוששה ישועתם מלבוא.

ואודות אלו שדעתם עניה דיבר הכתוב. וכיוז לחזקם וליישב רוחם. כפי שמביא הכתוב הלא שמשה השיבם 'אל תיראו התייצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום'. כי על אף שעדייז איז הישועה ניכרת בחוש העיז מוטל עלינו להחזיק מעמר ולהתחזק באמונה ובביטחון עד שיכירו בישועת ה'. וחלילה מלהתיאש כתוצאה מרפיוז ידים. על פי האמור מובז מאמרו של הרה"ה רבי משה מקאבריז זי"ע. שאם האדם מדבר בעניני אמונה זוכה לעורר בו את אור האמונה, וסמר לדבר הוא הא דכתיב (תהלים קטז. י) 'האמנתי כי אדבר'. כלומר זכיתי להאמיז. ומה גרם לכר? כי אדבר! היינו ריבוי הדיבורים אודות האמונה.

שנעשה לו נס ואומר שירה הנה שכרו שעושים לו נס אחר. שנאמר: ״זבח תודה וכו׳ אראנו בישע אלקים" היש חיך מתוק מזה, לכן, הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו" עכ"ל. דברים נפלאים. מי שאומר שירה על הנס. זוכה לנס אחר!

וע"ע במש"כ **הנאון ר' עקיבא איגר** (פרשת צו) לבאר הקרא (תהלים נ-כג): "זובח תודה יכבדנני ושם דרך אראנו בישע אלקים" וז"ל, "כי מי שמטיב לזולתו וזה מכיר בטובתו ונותז תודה לו. זה גורם שיחזור וייטיב עמו כפעם בפעם. אבל אם אינו נותז לו טובה זה גורם שזה מונע טובתו ממנו. והיינו "זובה תודה". שמשלם תודות לי להכיר טובתי אליו בזה "יכבדנני" וגם ע"י זה "ושם דרך" שמשים שביל ודרך שאחזור עוד "ואראנו בישע אלקים", כי באם לא היה נותן תודה ושבח על הנסים שנעשו לו לא היה מראהו ה' עוד ישועתו אבל ע"י שזובח תודה לה' גורם ועושה דרך שיראנו ה' עוד בישועתו". עכ"ל. ומבואר מדבריו דמי שפונה להשי"ת בהודאה בכל לבו. זהו אופן לזכות לישועת ה'.

ולפ"ז י"ל הסגולה לומר 'נשמת', דהובא בכף החיים (רפ"א ס"ק ח') וז"ל, "קבלה בידינו מרבי יהודה החסיד ששבח נשמת כל חי מסוגל על כל צרה שלא תבוא לקבל האדם על עצמו כשיהיה ניצול ממנה לומר נשמת כל חי בתודה וקול זמרה בפני עשרה ובו נצולו רבים". עכ"ל. והכוונה הוא כנ"ל. דאמירת נשמת היינו הלל והודאה להשי"ת. וזהו אופז לזכות לישועת ה'.

שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

פרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה' (יד-י) - העבודה להתחזק באמונה תנה כשבני ישראל נשאו את עיניהם והבחינו שמצרים רודפים אחריהם הבינו תיכף שנתונים המה בצרה גדולה, כי לא היה להם דרך ומבוא למלט עצמם ממצרים. הכתוב מתאר שהיו מבטאים את צערם בשני פנים. תחילה תלו עיניהם למרום התפללו אל השי"ת שיוציאם מהסבר, ובנוסף התרעמו על משה על כך שגרם להם

צרה זו כי צאתם ממצרים על ידו יגרום להם כעת לנפול בחרבו של פרעה חלילה. וכל המתבונז בשני התבטאויות אלו ישתומם ולא יביז האיר הליכותיהם סותרות אחת את חברתה. דהנה זה האיש שאמונתו איתנה בבוראו. אם יבוא לידי צרה כעיז זו שאינו מוצא מבוא לצאת אל המרחב, ירים את עיניו לשמים ויתפלל מעומק לבבו אל השם. י זה האיש מאמיז באמונה שלימה ששום גורם אינו אשם במצבו. והכל תלוי במסבב סיבות. הוא זה שהביאו לידי סבר. והוא זה שביכולתו להאיר דרכו ולחלצו מז המיצר. שונים פני הדברים במי שאמונתו רפויה. כי הלה הולד אחר ראות עיניו. ותולה התקלה הסיבות שהביאו תוצאות אלו, ובמידה שאחרים מעורים בסיבות הדברים תולה את אשמתו כהם ומתמלא עליהם בתערומת. ואיזו שם לבו אל ה'. מאחר שכמעט שאיזו מבחיז שיש גם מסבב הסיבות. אולם ב'רור דיצה' אתה מוצא ששני ההנהגות נתקיימו באחת. מצד אחד תלו עינידם למרום וזעקו אל ה' שיושיעם ויחלצם מן המיצר, ומאידר תרעמו על משה, מאחר שבעיני בשר שימש הוא כסיבה לצאתם ממצרים. ונשאלת. זשאלה האיר נתמזגו בהם שני מידות אלו הסותרות זו את זו. והאמת שנשגב הוא ובינתינו לעמוד על מהותו של אותו דור קדוש. ואיז ביכולתינו לעמוד על אמיתת דרכם.

ליסודים סאות חרב אברחם דניאל

ה' ילחם לכם ואתם תחרשוז (יד-יד) - עצה נפלא לזכות לישועת ה' איתא במכילתא דרשב"י ז"ל, "ר" אומר: ה" ילחם לכם, המקום עושה לכם נסים" נבורות ואתם עומדין ושותקין אמרו לו מה עלינו לעשות אמר להן היו מפארין מרוממיז ומשבחיז ומקלסיז ומהדריז ונותניז שבח וגדולה ותהלה ותפארת והדר ונצח מי שהמלחמה שלו". ע"כ. ומבואר יסוד גדול בדברי המדרש. דתנאי בעיקר הר מילתא שזכו כלל ישראל שיעשה הקב״ה להם הנס הגדול של קריאת ים סוף. היה רק אם היו מהללים ואמרו שירה ושבחות על הנס.

ובאמת מצינו בדברי חז"ל דזהו אופז לזכות לאיזה ישועה שהיא. ואינו רק לנס של קריאת ים סוף. הפלא יועץ (הלל) כתב וז"ל. "ראוי להלל ה' על כל הטובה שעושה עמנו. ואף שאילו פינו מלא שירה וכו' לא נספיק להללו ולו דומיה תהלה, על כל פנים בלא כלום אי אפשר. וראוי לכל אדם מעת לעת ומפקידה לפקידה להודות ולהלל את ה'. ובפרט כשמספר איזה עניז שעשה והצליח תכף יהיה שם שמים שגור בפיו ויאמר. שבח לאל יתברר כי הפליא חסדו לי ועד כה עזרני לעשות כד וכר וכו'. ומכלל חסדי ומשפטי ה' ישרים משמחי לב. שמה שאנו מברכים אותו ומהללים לשמו על הטובה ועושה עמנו יערב לו וה' חשיב לנו למצוה ומקבליז עליה שכר. עד שאמרו שכל מי

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Relevant Halachos During These Trying Times (41)

Monetary Question: Last week we discussed the monetary responsibility of one who actually infected others with the virus. There is another kind of case: One who should have stayed home after testing positive and went to a gathering of people. Nobody actually got sick but they all had to go into quarantine. Many of them missed work and were not paid. Does the negligent person have any obligation to pay them for the work they missed? Even if there is no obligation that Beis Din can force him to pay, is there a heavenly moral obligation (רמיב בידי שמים)? **Answer:** One well known *Davan* wanted to compare this to a fascinating *halacha* that emerges from the *Gemara* (1). What is the *halacha* if someone makes his friend's food *treif* because of a safek (ספקו)? Is he obligated to pay because the owner can no longer eat the food, or do we say that since it really might not be prohibited, we cannot force him to pay? The Gemara tells of a case where a *shochet* did a *schechita* in a way that there are two opinions in *halacha* if it is valid. **Rav** ruled that even though the meat cannot be eaten because of the doubt, the *shochet* is not liable since the meat might be permitted, and we can't obligate a person to pay if the obligation is not clear. The **RM'A** (2) brings this as *halacha*. Some *Poskim* argue (3) and explain the *Gemara* differently. However, the one holding the money can say that he is not willing to pay since the RM'A exempts him (4).

The Comparison. This *Dayan* felt that our case is the same and those who quarantine are only doing so on the "possibility" that they are sick. Therefore, *Beis Din* cannot obligate the one who was negligent, to pay damages. There is room to differentiate between the two cases, though. In the case of the possible treif meat, there is nothing making it prohibited other than the *issur* which indeed might not be present. However, by the quarantine case, even if one can prove to the authorities that he will not catch the virus and infect anybody else because he has special circumstances (he had it already, has antibodies, etc.), still many places require an absolute, across the board quarantine, even when it doesn't make a difference as far as infection. This would at first glance be considered a real, direct and immediate damage. One might compare this to the case of forcing one into a room and locking him inside, about which the Gemara says in Baya Kama (5) that he is obligated to pay for lost wages. In other words, this is a real case that requires a *Din Torah* and adjudication.

Heavenly Obligation. Even if we were to conclude that there is no monetary obligation, there is still a heavenly obligation, because it is at the very least, a "Grama" of causing him not to work. This is similar to the case where one entered a room on his own. and then another man locked him in, where it seems clear from the **Rosh** 60 that he is obligated *M'dinei shamayim*. As mentioned earlier, there is a strong logic to even obligate him in *Beis Din*.

ביו הריחים – תבליו מדף היומי – פסחים דף סח:

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

holds רבי אליעזר that (מ**אליר: בעל המאור) - "ד" אליעזר אומר ביו"מ אלא או אוכל ושותה או יושב ושונה. ר' ידושע אמר חלסהי** that אינט is a אינט but eating on אינט is a שמחת יו"ט is a אינט but eating on עיבצה טוּי). If one wants. he may be שמחת יו"ט his שמחת יו"ט but eating on עיבצה טוּי). The explains that the שמחה שש one has by learning *Torah* is considered his שמחת יו"ט. Even though the *Gemara* savs אלא שמחה אלא. , that is only when one is being מקיים his *simcha* with food. Then it must be with בבשר otherwise, he may be מילים, with learning.

The תקכט) paskens like מריכו (תקכט) that one must divide his day "חציו לאכילה וחציו לבהמ"ד." The משנ"ב. careful not to stretch davening past midday, so we have enough time to go home for the סערדה and be back in Bais Medrash for learning.

The מ' סט') says that "ושמחת בחגד" should be enough & we shouldn't need a posuk to teach us that the מ' סט') שאגת אריה that the *simcha* should be with learning. He פשוט that the *simcha* should be with learning. He .תלמוד תורה explains that without the *limud* from the *posukim*. I might've thought *Torah* could be used together with other *mitzvos* to complete the 'חצי לה' The limud "עצרת לה' אלוקיד" teaches us that the entire אליקיד" must be accomplished through. לימוד התורה

Ray Shach zt" related that he used to frequent a seforim store in Vilna owned by a Gerrer Chasid. One day, the owner came back from visiting the אמרי אמת & Rav Shach asked him to repeat over something from the Rebbe. He related that before Moshe Rabbeinu went up to Half of the blood he was מלאד. Half of the blood he was במבר on the מלאד. Rashi savs a כלל ישראל הישראל. Rashi savs a מלאד splitting the בי exactly in half. If so, asked the *Rebbe*, who helps us split ומלאכים & חצי לכם & חצי לכם . on *Yom Tov?* Must be on אינ"ט we are like ומלאכים

The **Rambam** (הל' שביתת יו"ט ויית) writes about the importance of feeding poor people and says the following regarding *Seudas Yom Tov*: "מי שנועל דלתות חצרו ואוכל ושותה הוא ובניו ואשתו ואינו מאכיל לעניים ולמרי נפש איו זו שמחת מצוה אלא שמחת כריסו"

> (3) בבא קמא צט: (2) חושן משפט שו:ה (3) כמבואר ברמ"א ובש"ד שם (4) עייו פליתי

R' Levi Yitzchok of Berditchev zt"l (Kedushas Levi) would say:

"יסע מלאד האלקים ההלד לפני מחנה ישראל וילד מאחריהם" - When the Jewish people are worthy of *Hashem's* benevolence they attain a level higher than the angels. Thus, at Krias Yam Suf, the angel that until now had preceded them on their journey (הולך לפני ישראל) respectfully stood still and allowed the Children of Israel to pass (הולך לפני ישראל) on ahead." Mazel Toy to the Kutner & Schlesinger

A Wise Man would say:

"I believe we should all pay our taxes with a smile. I tried - but they wanted a check." Printed By: Mailway Services,

Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

We CAN'T compromise in our revering Hashem! It's REALLY TIME to act -SIGN!

families on the wedding of Talia to Momo. May they build a Bayis Ne'eman B'Yisroel לשם ולתפארות Mazel Toy to the Kofman & Lieberman families on Dovid & Rechi's chasuna יה"ר שהזיווג עולה יפה בשעה טובה ופצלחת

103:680+

ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר אשירה לה' כ"י גאה גאה סום ורכבו רמה בים ... (מו-א)

One of the great hidden *Tzaddikim* of the previous generation was **R' Yochanan Perlow** zt"l, the **Stoliner Rebbe**. He was a man who shied away from attention and kavod. After his father, the famed "Yanuka" of Stolin, was niftar in 1921 his brothers split the succession: R' Moshe zt"l became the Rebbe in Stolin; R' Avraham Elimelech zt"l took over in Karlin; R' Yaakov zt"l moved to the U.S. in 1923 to lead the Karlin community in Detroit. He became known as the Detroiter Rebbe. R' Yochanan moved to Poland where he became a *Rebbe* in Lutsk, capital of the Volhynia district.

On one occasion, he traveled with his personal *shamash* to a small town outside of Lutzk to deal with an important matter. When they arrived, the shamash had not yet settled their lodging arrangements and as the Rebbe was walking down a small dusty road, a religious woman looked out of her window and saw the visage of a great Tzaddik heading her way. His face shone with a beautiful radiance and instantly she knew that this was no ordinary man.

Without a second thought, she ran outside and implored the *Rebbe* to grace her home with his presence. She offered them food and lodging and the Rebbe could see that she was a righteous woman. He agreed to come into her home, where she prepared a royal meal and personally attended to their rooms and anything else they required.

At one point, R' Yochanan observed that something was bothering the woman so he asked his shamash to find out if there is anything he could do to alleviate her suffering. The *shamash* spoke privately to the woman and at first, she could not understand what the *Rebbe* was referring to. She didn't have any pressing issues that were bothering her, but the shamash knew better than to doubt R' Yochanan and he pressed the matter.

Finally, the woman sat down and sighed. Yes, there was something that was causing her much pain and discomfort. Her next door neighbor was a real Polish anti-Semite and never missed an opportunity to hurt her, both physically and mentally. He was nasty and boorish - and that was before he would get drunk. Then, he would be an absolute nightmare. She thought often of moving but she never actually found the courage to do it. Meanwhile, he would send his dogs onto her property and enjoyed watching as they menaced her and her own animals. She began to cry softly, telling the *shamash* that she didn't know how much longer she can hold out with such a terrible neighbor next door.

The shamash reported back to R' Yochanan who was pensive for a few moments. Then he said, "Tell her that when she lights her Shabbos candles this Friday night, she should light an extra candle. She should watch over this candle and when it goes out, she will see a *yeshua* from this gentile." The *shamash* gave over the message to the thankful woman. The next day, as the *Rebbe* and his *shamash* were leaving, she personally thanked him. After they had gone, she was told by some of her acquaintances that she had the zechus of hosting the holy Stoliner Rebbe.

The following Friday evening, she lit an extra candle just as the *Rebbe* had told her, and she kept watching it as the evening went on. Much after nightfall, she could see that the extra candle was beginning to wane and suddenly, she heard yelling and screaming coming from the yard next door. Curious, she ran outside and could clearly see her anti-Semitic neighbor riding high on his prized horse. But the horse was not walking straight. It appeared to be spooked by something, in a frenzied state, and the man on her back was having a terrible time trying to control her. She reared up her hind legs and began shifting from side to side. The man screamed that he needed help but nobody came to his assistance. Meanwhile, he had totally lost control of the animal and with one fell swoop, the horse threw its rider off her back and the woman could hear the sickening crunch of a human skull hitting the hard rocky ground.

He lay there moaning in pain, and she watched; just as the candle in her home snuffed out entirely and a plume of smoke arose, the gentile breathed his final breath on this world and died a horrible and painful death.

נחל קישון גרפם נחל קדומים ... (שופטים ה-כא)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY DIPUS TO THE WEEKLY DIPUS TO

imposing army at the raging Kishon river, Devorah HaNeviah composed a song of thanks to Hashem for saving the Jewish Nation. Chazal say that Devorah referred to the Kishon river as נחל קדומים - "the ancient (original) river" because the river was appointed as a guarantor from ancient times to "repay" the Red Sea which was forced to spit out the dead Egyptians after Krias Yam Suf.

Interestingly, Chacham Yosef Chavim of Baghdad zt"l (Ben Ish Chai) says that the first and last letters of the words בחל קישון גרפם - "the Kishon river swept them away," has the numerical value of 273, the same *gematria* as the word ערב.

Following the amazing victory over the *Canaanim* and guarantor. If so, why did the prophetess Devorah refer to the the death and destruction of General Sisera and his river as "מחל ערבים" as opposed to "נחל ערבים", which more appropriately refers to the river of guarantee?

He explains that while normally a lender cannot claim his money from a guarantor unless he first asks the borrower and is refused, here it was different since the "repayment" was originally set up to be repaid by the river. Thus, the use of the word "קדומים" - original, is more appropriate than "ערבים" guarantor, and the river was obligated to repay the loan first.

Says the Ben Ish Chai, Hashem in his infinite kindness specifically orchestrated this "guarantee" to be set up this way in order for the Jewish people to benefit from it many years, later regardless of whether they deserved it or not

וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה' (ד-י)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Why did *Hashem* choose to subject the *Yidden* to yet another scare and only afterwards complete the Egyptians' downfall. Why didn't *Hashem* finish them off while still in *Mitzrayim*? The *Medrash* brings a *mashal* of a noblewoman who was saved from captivity by a king. The king then married her. Once wed, she began ignoring him. So, he arranged for the bandits to kidnap her again. She called out for his help and he saved her again. He said to her, "That's what I've been waiting for - for you to call out to me!" Similarly, we called out to *Hashem* from our dire straits in *Mitzrayim*, but as soon as we were freed, we seemed to forget our rescuer. Hashem, the King, sent the Egyptians to chase after us, where in desperation, we once again called out to Him.

R' Yeruchem Levovitz zt''l points out that one may think a tzara, ל"ע, is a punishment from Hashem. In reality, it's just a reminder to reconnect with Him. Had we not strayed, we would not have needed that reminder to mend our relationship. However, continues R' Yeruchem, Rashi quotes from *Chazal*, that *Bnei Yisroel* cried out to *Hashem* and "תפסו אומנות אבותם". The Avos davened and so did they. The question is: the Avos weren't in a grave situation. They would daven in good times and bad But the Yidden were surrounded by danger on all sides. So of course they did what any bar seichel would do - they yelled for help! How can we equate the two? He answers that Chazal are teaching us the level of the Avos. They didn't need a tzara to call out to *Hashem*. They always davened with the same fervor. We, who are motivated by a tzara, must learn to be more like them.

I saw the following *vort* in the newly released Artscroll work on *Nishmas*. When a person is in trouble, he will cry out, reciting Tehillim kapital 'כמפור לתודה" - ק' When salvation comes, he says kapital "יענד ה' ביום צרה" - כ' albeit not with the same fervor. By Sara Imeinu it says "בת כ". She gave thanks to Hashem with the same feelings as her anguished pleas. We must do the same

משל למה הדבר דומה

שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי ... (מז-כמ) משל: In the early half of the 20th century, there were two distinct kehillos in the city of Tiveria. The Ashkenaz one was led by **R' Moshe Kliers** zt''l, while the Sephardic kehilla was led by Chacham Yaakov Chai Zarihan zt"l.

One *Shabbos* morning, a man came running to R' Moshe claiming that there was a problem with the *eruv*. The *Rav* looked into the matter and determined that the Sephardic *Chacham* had given the *hechsher*, even though there were some real issues. Immediately, he ruled that the *eruv* was kosher and people are permitted to use it on *Shabbos*. Without giving a reason, he said he needed to review the matter.

The next morning, R' Moshe visited the home of the *Chacham* and told him he needed some help understanding a out loud how he can help such a great *Torah* scholar. R'

the two great rabbis began delving into a specific topic. Back and forth, they dug down deep into the relevant halachos of the sugya, when suddenly, Chacham Yaakov jumped up and velled, "Oiv! I seemed to have made a mistake!"

R' Moshe bowed his head and admitted that this was why he wished to speak to him in private. The *Chacham* asked him how he ruled yesterday and R' Moshe said, "I ruled that the *eruv* was kosher." When pressed why he ruled this way when he knew it was not, R' Moshe replied, "Because the mitzvah of eruv is a d'Rabbanan (rabbinical law) while protecting *Kavod HaTorah* is a *d'Oraysa* (Biblical law)!'

נמטל: In the desert, when Moshe told the people, "Let no man leave his place on the seventh day," he was telling them that they could not carry the *mann*. Later, *Chazal* instituted the mitzvah of Eruvin, to ease the burden and enhance the simcha particular sugva. The Chacham was surprised and wondered of Shabbos, by allowing people to carry inside an enclosed area. And yet, one must always have his priorities straight. Moshe took out a *Gemara Maseches Eruvin*, and together. Shaming a *Torah* scholar takes precedence over a rabbinic law

ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ומעמו כצפיחת בדבש ... (מו-לא)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

The Torah tells us that the food which fell from Heaven in the desert was named MANN because it came "Min HaShamayim." This was clearly no natural phenomenon; it was from Hashem and they named it as such. The mann and it's unique name continuously reminded the people that everything comes from *Hashem*, and everyone gets exactly his portion in this world. No one gets more than he needs and no one gets less. Yes, some people may seem more fortunate than others because parnassa comes easier to them, but really parnassa is from Hashem and everyone receives exactly what is right for him.

For this reason, there is a minhag to say Parshas HaMann on Tuesday of Parshas Beshalach. It is not just to ask Hashem for a bountiful livelihood; it is to infuse us with the awareness that our parnassa is like the mann. It comes directly from Hashem and does not depend on how much hishtadlus we make, and also to remind us that every person gets exactly what he needs. Saying Parshas HaMann is a segula for parnassa because being satisfied with Hashem's bounty is the best beracha in the world!

The posuk states: "And the House of Israel (בית ישראל) called it Mann." R' Shamshon Raphael Hirsch zt" says that the words "Beis Yisroel" refer to the women. The women are the Bayis, They instill the values, the atmosphere and the middos into the Jewish home. It was the women who recognized the essence of the mann and they infused their homes with the lessons of being satisfied with what you have and believing that everything comes from Hashem. Men and women must use their individual strengths and work together to build strong Torah homes. A man is tasked with teaching Torah to his children and passing on the *mesorah*. But if the women do not infuse the home with a love of *Yiddishkeit*, good *middos* and solid *emunah* in Hashem there is no one to teach. Let us work together to infuse our children with all they need to be strong in these turbulent times.